

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/24/2022
Identifikačné číslo spisu: 3021200092
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3021200092.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: G. R., T.. X. X. XXXX, H. D. Č.. XXXX/XX, U., právne zastúpená JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Hodžova č. 53, Trenčín, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/1417 zo dňa 1.3.2021, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti Krajskému súdu v Trenčíne č.k. 14Sa/23/2021-77 sa dňa 29. 11. 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 14Sa/23/2021-77 sa dňa 29. 11. 2021 Krajský súd v Trenčíne ako správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2021/1417 zo dňa 1.3.2021 (ďalej preskúmané rozhodnutie) a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 1. marca 2021 žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, odbor sociálnych vecí a rodiny, číslo TN1/OPPKPČ/SOC/2020/51664-3 zo dňa 7.7.2020 (ďalej prvostupňové rozhodnutie). Prvostupňovým rozhodnutím Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín nevyhovел žiadosti žalobkyne o vyhotovenie parkovacieho preukazu zo dňa 26.5. 2020 podľa § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 447/2008 Z.z.). Prvostupňový správny orgán poukázal na lekársky posudok vydaný úradom dňa 19.6.2020, podľa ktorého sa žiadateľka považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, jej miera funkčnej poruchy je 50 %. Menovaná nemá zdravotné postihnutie uvedené v prílohe číslo 18 zákona. Vzhľadom k tomu nebolo možné vyhotoviť parkovací preukaz podľa § 17 citovaného zákona.

3. Na základe odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu vo veci rozhodoval žalovaný ktorý preskúmaným rozhodnutím zo dňa 1.3.2021 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Posudkový lekár ústredia vypracoval dňa 24.2.2021 lekársky posudok, podľa ktorého je miera funkčnej poruchy menovanej 50 %, jej výšku určil na základe druhu zdravotného postihnutia zaradeného do prílohy číslo 3, kapitoly IV, bod 4, písm. b) k zákonu č. 447/2008 Z.z., nakoľko za najzávažnejšie z dokladovaných ochorení považoval „Duševné poruchy a poruchy správania. Afektívne poruchy nálady (manické, depresívne, periodické). Stredná porucha.“ Z lekárskeho posudku vyplýva, že posudzovaná klientka je v starostlivosti psychiatra od detského veku, od obdobia dospievania pre poruchy správania a emócií. Od roku 1998 je v pravidelnejšej psychiatrickej starostlivosti pre recidivujúce depresívne dysforické rozhlady so stavmi úzkosti a paniky, so somatizáciou, prejavmi sociálnej fobie a zlú toleranciu záťažových situácií, stiahnutá doma s prejavmi dráždivého, konfliktného až agresívneho správania voči druhým. Liečená prevažne antidepresívami, neuroleptikami a podpornou psychoterapiou. Opakovane dokladovanými početnými psychiatrickými vyšetreniami od roku 2010 nie sú dokumentované neovládateľné poruchy správania ani prejavy agresivity s ohrožovaním seba alebo okolia. Aktuálne doložené psychiatrické vyšetrenie zo dňa 18. 10. 2018 hovorí, že je stiahnutá doma, v klinickom obraze prevažne depresívna symptomatológia, stavy úzkosti a paniky, nemôže cestovať mestskou hromadnou dopravou pre riziko rušivého nevyspytateľného správania v stavoch paniky. Od januára 2019 je dokumentované v psychiatrických nálezoch, že stav pacientky sa zásadnejšie nemení. Dňa 14.4.2019 pokúsila sa ísť autobusom, ale dostala panickú reakciu. Podľa psychiatrického nálezu z 9.8.2019 máva problém s chodením mimo domácnosti pre stavy úzkosti, dňa 26.5.2020 s panickými prejavmi „v súvislosti s obmedzeniami vyplývajúcimi s pandémiou pri cestovaní autobusom, kedy nastalo neovládateľné a nepredvídateľné správanie, v noci podľa popisu apnoe s panikou, čo sa zopakovalo 2x“. S posudzovanou fyzickou osobou bolo realizované osobné stretnutie dňa 14.12.2020. Podľa údajov od posudzovanej osoby a jej manžela k záchvatom agresivity verbálnej a aj brachiálnej dochádza pri nesplnení požiadaviek posudzovanej osoby (neotvorenie predných dverí autobusu - začala kopať do dverí a kričala, nedostatočná pozornosť predavačky v nákupnom centre viedla k agresivite a privolaniu polície, odpor, respektíve nesplnenie požiadaviek zo strany manžela v domácom prostredí alebo všeobecne vedie k verbálnej a brachiálnej agresivite posudzovanej osoby s opakovaným nátlakom privolaním zložiek Policajného zboru). Uvedené správanie má skôr charakter histriónskej osobnosti, nie depresívneho úzkostného človeka bez sebavedomia. Toto správanie je predvídateľné (nevyhovenie, odpor druhej osoby, protirečenie, dodržiavanie osobnej zóny konfrontovanej osoby). Subsumácia pod § 14 ods. 6 písm. b) citovaného zákona nie je možná, nakoľko agresívne správanie klientky vyplýva z predvídateľných okolností, porucha správania spontánne terminuje (po príchode polície, otvorenie dverí autobusu, nekladenie odporu zo strany manžela, vyhovenie požiadavkám, verbálnym a agresívnym správaním vynútené splnenie požiadaviek). Prejavy agresivity nie sú viazané len na miesto (autobus, nákupné centrá), ale aj na domáce prostredie a súvisia s akoukoľvek konfrontačnou situáciou, nezávisle od miesta a osôb. Cestovanie motorovým vozidlom nerieši problematiku epizodických prejavov vzťahovosti, konfliktného a agresívneho správania, naopak pri preprave v osobnom motorovom vozidle môže viesť k nebezpečnejším situáciám, ako pri preprave v MHD. Práve socializácia a začlenenie do spoločnosti vytvára konfliktné situácie, ale viazané na odpor resp. nesplnenie požiadaviek. Na základe toho by nebol naplnený cieľ zákona, t. j. začlenenie posudzovanej fyzickej osoby do spoločnosti.

4. Na základe správnej žaloby voči preskúmanému rozhodnutiu správny súd preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil. Poukázal na to, že na jednej strane žalovaný konštatoval, že vzhľadom na správanie a psychické ochorenie žalobkyne je v podstatne nebezpečnejšie, aby cestovala osobným motorovým vozidlom a na druhej strane bolo uvedené, že jej agresívne správanie súvisí práve so socializáciou a jej začlenením do spoločenstva, pričom uvedené názory sú vo vzájomnom logickom rozpore. Okrem toho záver o predvídateľnosti správania žalobkyne je podľa názoru súdu v rozpore so závermi jej ošetrojúceho lekára, ktorý označil jej správanie ako nepredvídateľné a neovládateľné. Žalovaný konštatuje, že agresívne až brachiálne správanie žalobkyne je viazané na nevyhovenie jej požiadavkám za situácie, keď sa jej kladie odpor, resp. za situácie, keď sa narúša jej osobný priestor. Vzhľadom na to, že je známa príčina resp. spúšťač takéhoto správania, je teda „predvídateľné“. Správny súd bol však toho názoru, že vyššie uvedené samo osebe neznamená, že je správanie

žalobkyne za každých okolností predvídateľné. Nie je možné zabezpečiť, aby vždy za každých okolností každá osoba v okolí žalobkyne rešpektovala jej osobnú zónu, neprejavovala s ňou nesúhlas alebo je neodporovala. Je teda potrebné minimalizovať situácie, pri ktorých spravidla dochádza k narušeniu jej osobného priestoru, kde je predpoklad, že nebude vyhovené jej požiadavkám a pod. Ide logicky o miesta, kde je koncentrovaných viac ľudí. Takým miestom je bezpochyby aj prostriedok hromadnej dopravy. V autobuse alebo inom prostriedku hromadnej dopravy by žalobkyňa cestovala s väčším počtom osôb, ktoré nemajú žiadne informácie o jej zdravotnom stave a preto nemajú vedomosť o tom, aké konkrétne situácie u žalobkyne spúšťajú prejavy jej agresívneho správania. Na druhej strane cestovanie s jednou alebo minimálnym počtom osôb v osobnom vozidle predstavuje z tohto pohľadu oveľa menšie riziko, najmä keď osoba, s ktorou cestuje, pozná jej zdravotný stav. Ďalej správny súd poukázal na to, že žalovaný sa nezaoberal tým, či je správanie žalobkyne neovládateľné v zmysle § 14 ods. 6 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. Vzhľadom na to napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalovaný. Namietal nesprávny procesný postup podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP a nesprávne právne posúdenie veci. K prvej námietke uviedol, že súd rozhodol o zrušení rozhodnutia žalovaného o parkovacom preukaze i napriek tomu, že obsahom žaloby bol peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, teda iný nárok, než o akom rozhodol a o ktorom súd rozhodoval v samostatnom konaní pod sp. zn. 14Sa/33/2021. Správny súd tiež v odôvodnení rozsudku neuviedol, že k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 31.5.2021 sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 14.6.2021, v ktorom reagoval na námietku žalobkyne, že vyšetrenie žalobkyne zo dňa 14.12.2020 poslúžilo na účely jednak konania o parkovacom preukaze, jednak konania vo veci nepriznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď trval na tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje závery posudkového lekára zo dňa 24.2.2021, ktoré vyplynuli z objektívnych nálezov príslušných odborných lekárov. Posúdenie splnenia hmotnoprávnych podmienok na účely predmetných konaní a rozhodnutí je predovšetkým odbornou medicínskou otázkou podľa § 11 citovaného zákona. Nejedná sa o právne posúdenie, ale o vysoko špecializované odborné posúdenie zdravotného stavu a z neho vyplývajúcich sociálnych dôsledkov pre posudzovanú osobu. Vyjadril nesúhlas s tvrdením správneho súdu, že závery posudkového lekára žalovaného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa javia ako nelogické. Lekársky posudok žalovaného nie je v rozpore s diagnostickými závermi vyplývajúcimi z odborných lekárskeho nálezov. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa sa kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 19.1.2022. Stotožnila sa so závermi správneho súdu a žiadala kasačnú sťažnosť zamietnuť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, po oboznámení sa s administratívnym a súdnym spisom, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so sťažnostnými bodmi, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) konštatuje, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

8. Predmetom prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, ktorým podľa § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. tento úrad nevyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie parkovacieho preukazu zo dňa 26.5.2020. Žalovaný konštatoval, že žiadateľka síce je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50 %, avšak nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 písm. a), b), c) cit. zákona a zároveň nemá ani zdravotné postihnutie uvedené v prílohe číslo 18 citovaného zákona. Preto nespĺňa podmienky na vyhotovenie parkovacieho preukazu podľa § 17 ods. 1 písm. a) a b) citovaného zákona. Čo sa týkala posúdenia odkázanosti žiadateľky na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, poukázal na to, že subsumácia pod § 14 ods. 6 písm. b) citovaného zákona nie je možná, nakoľko agresívne správanie klientky vyplýva z predvídateľných okolností, porucha správania

spontánne terminuje (po príchode polície, otvorenie dverí autobusu, nekladenie odporu zo strany manžela, vyhovenie požiadavkám, verbálnym a agresívnym správaním vynútené splnenie požiadaviek). Prejavy agresivity nie sú viazané len na miesto (autobus, nákupné centrá), ale aj na domáce prostredie a súvisia s akoukoľvek konfrontačnou situáciou, nezávisle od miesta a osôb. Stav agresivity nesúvisia s cestovaním v mestskej hromadnej doprave ani s uzavretým priestorom, ale s nevyhobením požiadaviek posudzovanej fyzickej osoby. Cestovanie osobným motorovým vozidlom nerieši problematiku epizodických prejavov vzťahovosti a konfliktného agresívneho správania, naopak pri preprave v osobnom motorovom vozidle môžu viesť k nebezpečnejším situáciám ako pri preprave MHD. Práve socializácia a začlenenie do spoločenstva vytvára konfliktné situácie, ale viazané na odpor resp. nesplnenie požiadaviek. Na základe toho by nebol naplnený cieľ zákona, t. j. začlenenie posudzovanej fyzickej osoby do spoločnosti.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podala správnu žalobu žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu, avšak v správnej žalobe uviedla nesprávne spisovú značku a dátum vydania prvostupňového rozhodnutia (bod I. a petit žaloby). V bode IV. žaloby už uviedla správne údaje prvostupňového rozhodnutia, avšak ako prílohu predložila prvostupňové rozhodnutie zo dňa 3.8.2020. Na základe výzvy správneho súdu právny zástupca túto chybu opravil podaním zo dňa 29.4.2021 a ako prvostupňové rozhodnutie označil rozhodnutie zo dňa 7.7.2020. Táto oprava žaloby bola žalovanému doručená dňa 7.5.2021.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení účinnom ku dňu 19. 3. 2021 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 14 ods. 6 písm. b) cit. zákona fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

11. Kasačný súd sa zaoberal námietkou žalovaného, že v prípade žalobkyne nebola preukázaná jej odkázanosť na individuálnu prepravu z dôvodu podľa § 14 ods. 6 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. Žalovaný svoj záver o nesplnení podmienky existencie duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania odôvodnil tým, že agresívne správanie žalobkyne vyplýva z predvídateľných okolností a to pri nesplnení požiadaviek žalobkyne podľa jej predstáv, pritom takéto agresívne správanie po splnení požiadaviek žalobkyne odznie. Kasačný súd sa v zhode s právnym názorom správneho súdu s takýmto poňatím nesplnenia zákonnej podmienky citovaného ustanovenia nestotožnil. Z lekárskeho nálezov a lekárskeho posudku žalovaného vyplýva, že pokiaľ okolité nesplní požiadavky žalobkyne, v tom prípade je agresívna, a to nielen verbálne, ale aj brachiálne. Už toto zistenie samo osebe preukazuje opakujúce sa prejavy agresivity žalobkyne.

12. Čo sa týka podmienky nepredvídateľnosti prejavov duševnej poruchy (v danom prípade práve agresívneho správania), aj podľa názoru kasačného súdu, v súlade so správnym súdom, sú v tomto konkrétnom prípade tieto prejavy nepredvídateľné. V teoretickej rovine je možné uvažovať o predvídateľnosti správania sa žalobkyne, poznajúc jeho dôvody (spúšťače). Avšak ak spúšťače jej choroby nemôže žalobkyňa svojou vôľou ovplyvniť, pretože ide o správanie sa tretích osôb, nikdy nie je isté, či k agresívnemu správaniu žalobkyne dôjde alebo nedôjde a v tomto zmysle je jej správanie v zmysle § 14 ods. 6 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. nepredvídateľné. Nie je možné prakticky zabezpečiť, aby každý spolucestujúci pri cestovaní verejnou hromadnou dopravou prejavoval s jej správaním len súhlas alebo jej neodporoval. Fyzické osoby, ktoré by so žalobkyňou používali hromadnú dopravu, nemôžu mať subjektívnu vedomosť o zdravotnom stave žalobkyne a o potrebe neoponovať žalobkyňu v žiadnych okolnostiach, lebo inak by sa vystavili jej agresívnemu správaniu.

Preto konfliktné situácie, ktorých výsledkom budú prejavy agresivity z jej strany, skutočne môžu nastať hocikedy a v tomto zmysle sú nepredvídateľné. Za tejto situácie nemožno súhlasiť so žalovanou, že by žalobkyňa má byť na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti schopná prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

13. K termínu „neovládateľný“ kasačný súd uvádza, že neovládateľnosť správania sa posudzuje vo vzťahu k osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, teda či táto osoba dokáže vôľou ovládať svoje agresívne správanie, a nie, či môžu iné osoby cielene (svojou vôľou) upraviť svoje správanie tak, aby jej agresívne správanie nenastalo alebo odznelo. Že samotná žalobkyňa vie o tom, že na správanie sa iných ľudí reaguje agresívnym správaním, je síce preukázané, avšak či jej správanie je aj neovládateľné v zmysle § 14 ods. 6 písm. b/ cit. zákona, na to správne orgány neodpovedali. Pokiaľ sa žalovaný pokúsil tento nedostatok odstrániť v prílohe kasačnej sťažnosti (stanovisko posudkového lekára zo dňa 28.12.2021), uvedené už nemá vplyv na posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného

14. Pokiaľ žalovaný v kasačnej sťažnosti namietal, že lekárske posudky žalovaného nie je v rozpore s diagnostickými závermi vyplývajúcimi z odborných lekárskeho nálezov, kasačný súd uvádza, že správny súd neuzavrel, že by lekárske posudky nevychádzal z diagnostických záverov odborných lekárov, práve naopak samotné posúdenie odborného lekárskeho záveru uvedeného v lekárskom posudku ústredia zo dňa 24.2.2021 je v súlade s psychiatrickými vyšetreniami I. W. Y., ako aj s jeho psychiatrickým výpisom bez dátumu vyžiadaným si priamo posudkovým lekárom. Správny súd sa nestotožnil s vyhodnotením takto zistených prejavov duševnej poruchy žalobkyne ako predvídateľných, keď žalovaný v lekárskom posudku túto predvídateľnosť vyvodil z predvídateľnosti okolností, ktoré ho spôsobujú (akákoľvek konfrontačná situácia). Aj kasačný súd konštatuje, že takto sa predvídateľnosť správania fyzickej osoby neprejavuje. Práve naopak, keď akékoľvek (aj drobné) nedorozumenie s iným človekom môže viesť k výbuchu agresivity, nie je možné konštatovať, že takéto správanie je predvídateľné, pretože k nemu môže dôjsť hocikedy pri styku s iným človekom.

15. K námietke, že správny súd nesprávne konštatoval, že závery preskúmaného rozhodnutia sa javia ako nelogické, kasačný súd uvádza, že podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti ako základný cieľ právnej úpravy nemusí byť prevádzaná len prostriedkami verejnej hromadnej dopravy, ale aj osobným motorovým vozidlom. Závisí to od druhu ťažkého zdravotného postihnutia. V prípade, ak fyzická osoba trpí duševnými poruchami, ktorými atakuje ostatných cestujúcich vo vozidle verejnej hromadnej dopravy, môže byť cieľ zákona naplnený práve využívaním individuálnej prepravy osobným motorovým vozidlom. Z tohto pohľadu je potom rozporné tvrdenie žalovaného, že účel zákona by nebolo možné splniť odkázaním na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Samotné cestovanie osobným motorovým vozidlom sa v prípade žalobkyne javí ako funkčný spôsob jej socializácie, keď používanie prostriedkov verejnej hromadnej dopravy v dôsledku prejavov jej duševnej choroby je problematické.

16. Ďalej sa kasačný súd zaoberal sťažnostnými námietkami týkajúcimi sa práva na spravodlivý súdny proces. K námietke, že správny súd rozhodoval o inom nároku žalobkyne, než ktorý bol predmetom správnej žaloby, kasačný súd uvádza, že správna žaloba bola podaná s vadou v označení prvostupňového rozhodnutia v petite žaloby a v prílohe žaloby (namiesto rozhodnutia zo dňa 7.7.2020 bolo označené a predložené prvostupňové rozhodnutie zo dňa 3.8.2020). Z obsahu správnej žaloby vyplýva, že preskúmaným druhostupňovým rozhodnutím je rozhodnutie žalovaného zo dňa 1.3.2021, ktoré bolo ako príloha pripojená k správnej žalobe a z ktorého je zrejmé, že predmetom administratívneho konania bolo rozhodovanie o žiadosti žalobkyne o parkovacom preukaze. Vadu žaloby právny zástupca žalobkyne odstránil na základe výzvy správneho súdu podaním zo dňa 29.4.2021. Opravu žaloby právny zástupca nesprávne označil ako „Doplnenie správnej žaloby a zmena správnej žaloby“, pretože z obsahu tohto podania je zrejmé, že pri označení prvostupňového správneho rozhodnutia došlo k omylu na strane právneho zástupcu. Správny súd po tom zákone prihliadol na túto opravu tak, že bez ďalšieho procesného rozhodovania ako predmet súdneho prieskumu zobral preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s opraveným prvostupňovým rozhodnutím zo dňa

7.7.2020. Predmetom súdneho prieskumu teda bolo rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobkyne voči prvostupňovému rozhodnutiu o nevyhovení jej žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu.

17. Čo sa týka námietky, že správny súd v rozsudku konštatoval, že žalovaný sa viac k podanej žalobe nevyjadril, avšak žalovaný sa vyjadril podaním zo dňa 14.6.2021, táto námietka je síce dôvodná avšak nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Na repliku žalobkyne zo dňa 31.5.2021 reagoval žalovaný duplikou zo dňa 14.6.2021. Replika žalobkyne ani duplika žalovaného neboli síce v dôvodoch napadnutého rozsudku výslovne uvedené, avšak správny súd z týchto podaní pri posudzovaní veci nevychádzal. Argument žalobkyne, ktorý prvýkrát predostrela až v replike a na ktorý reagoval žalovaný v duplike, nebol dôvodom na zrušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

18. Vzhľadom na to, že kasačný súd vyhodnotil sťažnostné námietky žalovaného ako nedôvodné, kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

19. O náhrade trov kasačného konanie vo vzťahu k žalobkyni bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP, tak že žalobkyňa ako úspešná účastníčka kasačného konania má právo na náhradu jeho dôvodne vynaložených trov v celom rozsahu. Žalovaný ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.